

1. Подробно разказваме в книгата „Началото на Ординска Рус“ за времето, през което е живял „античният“ Еней и за мястото, в което е управлявал.

Фрагментарната „древногръцка“ история доста е повлияла върху формирането на римската хронология. Историкът Н. Радциг отбелязва, че „подвизите на Еней в Италия и съдбата на потомците му образуват предисторията на Рим... Първоначално тази предистория не е дълга: ТЯ ТВЪРДИ, ЧЕ РОМУЛ Е ВНУК НА ЕНЕЙ (именно оттук почва 500-годишното разминаване с възприетата днес Скалигерова хронология, за което стана дума в глава 1 – А. Ф.); но по-късно, след като римските летописци се запознават с гръцкото летоброене, налага им се да запълнят дългъ, празен отрязък от време и да ИЗМИСЛЯТ цяла поредица от албански царе... Гордите патрициански родове почват да се смятат за потомци на Еней, а родът на Юлиите твърди, че произлиза направо от Енеевия син, чието име било, кой знае защо, сменено“ [719], с. 8.

Н. Радциг искрено е учуден от „невежеството“ на римските летописци. По-долу ще представим смайващ събитие и статистически паралел, който идентифицира прочутата Троянска война от уж XIII в. пр.н.е като Готската война от уж V в. от н.е. в Италия и в Новия Рим и като Италианската война от XIII в. от н.е. Всичко това доказва, че римските летописци са били прави да твърдят, че римската средновековна история започва НЕПОСРЕДСТВЕНО след Троянската война. Тоест от XIII в. от н.е.

Ще направим кратък преглед на средновековната римска история, като използваме най-вече фундаменталния труд от шест тома на немския историк Ф. Грегоровиус [196]. Трудът му е забележителен главно с това, че в по-голямата си част е съставен от СРЕДНОВЕКОВНИ ДОКУМЕНТИ, които Фердинанд Грегоровиус внимателно е подредил и коментирал.

Ф. Грегоровиус пише: „След като държавата на готите пада (уж през VI в. от н.е. – А.Ф.), античният строй в Италия и Рим напълно се разрушава. Всичко е забравено – законите, паметниците, дори историческите спомени“ [196], т. 2, с. 3–4.

Принудителното изнемване на светските хроники от историята на СРЕДНОВЕКОВЕН Рим – примерно на „Историята“ от Тит Ливий, определена като „антична история“, превръща Рим – от гледна точка на Скалигерова и съвременната история – само в град на религията. Ф. Грегоровиус пише: „ПО СТРАНЕН НАЧИН РИМ СЕ ПРЕВРЪЩА В МОНАСТЕР.“ Това загадъчно превръщане на „античния светски Рим“ (припомнете си железните легиони, непреклонните герои) в „средновековния църковен Рим“ е определено от Скалигеровите историци като „една от най-великите и смайващи метаморфози в човешката история“ [196], т. 2, с. 3–6.